

Dr Gary Meadors, Poznanie woli Boga, sesja 4a, Wola Boga w Starym Testamencie, część 1

© 2024 Gary Meadors i Ted Hildebrandt

Witamy ponownie na naszych wykładach z teologii biblijnej dla poznania woli Boga. W tym wykładzie będziemy mówić o Starym Testamencie. To jest GM 4. GM 4. Powinniście mieć swoje slajdy, a także notatki do tego konkretnego wykładu, więc możecie je mieć dostępne.

To sprawi, że będzie to o wiele przyjemniejsze z twojej strony. Chcę tylko wspomnieć o kilku rzeczach. Po pierwsze, ktoś wspomniał mi, że wielkie litery w pewnych sytuacjach są uważane za krzyczenie na kogoś.

Myślę, że rozumiesz, że używam wielkich liter, abyś mógł lepiej widzieć slajdy i dla przejrzystości. Czasami używam ich dla podkreślenia, więc po prostu wspomnij o tym na boku, na wypadek gdyby ktoś to rozważał. Więc jak dotąd mieliśmy orientację.

Rozmawialiśmy o przeglądzie mojego modelu. Rozmawialiśmy o wersjach Biblii. Rozmawialiśmy o trzech sposobach, w jakie Biblia nas uczy.

Rozmawialiśmy o wzorcach, w jaki sposób kościół historycznie podchodził do tego pytania. Teraz porozmawiamy o Starym Testamencie dzisiaj i Nowym Testamencie w następnym wykładzie. Są to pod wieloma względami najfajniejsze wykłady ze wszystkich, ponieważ widzimy rozwój w tekście tego pytania o poznanie woli Bożej.

I to jest naprawdę kluczowe na koniec dnia. Więc, jeśli chcesz, zapnij pasy i będziemy gotowi do drogi. Okay, po pierwsze, ocena aspektów Starego Testamentu.

Są pewne kategorie, przez które przejdziemy. Mamy ich sześć tutaj, pięć na zakończenie. Porozmawiamy o starotestamentowych wzorcach poznawania woli Bożej i jak ona ją przedstawia.

Porozmawiamy o nomenklaturze Starego Testamentu, która jest używana do wyrażania woli Bożej. Zobaczymy kontrast między Starym a Nowym, nie pod względem znaczenia, ale po prostu pod względem konstrukcji językowych. Porozmawiamy trochę o życiu Daniela i użyjemy go jako przykładu wypełniania woli Bożej.

Porozmawiamy o kilku przykładach nadużyć, które miały miejsce wiele razy w kościołach. Słyszałem je bardzo często w moim wczesnym życiu chrześcijańskim. Są to przykłady nadużyć przez to, co nazywam moralizowaniem Biblii, a nie rozumieniem Biblii.

Następnie porozmawiamy o mądrości. Mądrość jest kluczowym czynnikiem woli Boga i postaramy się wyjaśnić, co to oznacza, a następnie połączymy to wszystko w całość. Przede wszystkim starotestamentowe wzorce poznania woli Boga.

Oczywiście, bezpośrednie objawienie jest ważną częścią tych wzorców. W suplemencie, który ci dałem, który zawiera wiele informacji, ale do których nie będę się często odwoływał, mamy to, co jest znane jako okres przedmozaicki. Gdybyś spojrział na pierwszą stronę tego dodatku, zobaczyłbyś, że wymieniamy tutaj rzeczy, które miały miejsce w kontekście objawienia przed czasami Mojżesza, któremu przypisujemy zasługę bycia pierwszym, który skodyfikował Pismo.

Księga Hioba jest nieco dziwną księgą. Nie jesteśmy pewni jej daty, ale mimo to mamy Adama i Ewę. Jak Bóg komunikował się z Adamem i Ewą? Cóż, zrobił to w ogrodzie.

Zrobił to im ustnie. Dał im warunki. Głównym warunkiem, jak dobrze wiesz, jest niejedzenie owoców z tego drzewa, ponieważ jest to drzewo wiedzy, a jeśli zjesz, oznacza to, że myślisz, że chcesz być taki jak ja.

I znasz historię Adama i Ewy w ogrodzie jesienią. Potem mamy historię Noego w biblijnej narracji, która staje się dość obszerna w kontekście potopu, a potem, dość długo po tym wszystkim, mamy Abrahama, który pochodzi ze starożytnego Bliskiego Wschodu po stronie babilońskiej, Ur Chaldejczyków, jak to nazywają, prawdopodobnie z północnej części regionu, gdzie znajdowały się rzeki Tygrys i Eufrat. Przybywa do ziemi Kanaan z powołania Bożego.

Niesamowita rzecz. Abraham nie mógł podnieść Biblii ani jej przeczytać. Musiał podejść bezpośrednio z punktu widzenia bezpośredniego mówienia do niego przez Boga, a to nie zdarzało się codziennie.

Czasami między przemową Boga do Abrahama upłynęły dekady, a my bierzemy i przyglądamy się narracji Abrahama i widzimy, jak się ona rozwija. A potem mamy Lota. Lot jest fascynującą postacią, którą przyjrzymy się nieco szczegółowo, ponieważ ilustruje negatywną stronę wypełniania woli Bożej.

Melchizedek był ciekawą postacią w tamtym okresie, która znała prawdziwego Boga, ale nie mamy o nim zbyt wiele pojęcia. Ludzie próbowali robić różne rzeczy z Melchizedekiem, ale faktem jest, że pojawia się on na scenie jako król i ktoś, kto podąża za prawdziwym Bogiem, a mimo to nie mamy żadnych informacji na ten temat. Balaam również jest swego rodzaju tajemnicą.

Pochodzi z północy, z okolic, z których pochodził Abraham, i wydaje się, że wie całkiem sporo. A jednak, przede wszystkim, nie mamy jeszcze żadnego zapisanego pisma, więc opierał się na przekazie ustnym i na jakimkolwiek doświadczeniu, które

się wydarzyło. W starożytnym świecie wydarzyło się coś w komunikacji Boga, o czym po prostu nie mamy żadnych informacji.

Ale to był okres bezpośredniego objawienia, Bóg przemawiał do wybranych jednostek, nie do byle kogo. Nie było to przemówienie Boga na żądanie, ale On sam organizował historię i działało się to przez długi okres czasu. Nie znamy dokładnego czasu Adama, Ewy i Noego, ale wiemy, że Abraham żył około 2000 r. p.n.e., przed erą powszechną lub przed Chrystusem, więc mamy tu wiele luk czasowych.

Dobrze, więc mamy bezpośrednie objawienie, szczególnie w okresie przed Mojżeszem, ale trwa ono na różne sposoby, jak już wspomniałem. Dobrze, mamy bezpośrednie objawienie w sensie skodyfikowanym w tym, co nazywamy pismem, a Mojżesz jest główną postacią przedstawioną w tym względzie. Wiemy, że Mojżesz napisał Pięcioksiąg, Księgę Rodzaju, Księgę Wyjścia, Księgę Kapłańską, Księgę Liczb i Księgę Powtórzonego Prawa.

Nie napisał zakończenia Księgi Powtórzonego Prawa; prawdopodobnie zrobił to Jozue, ponieważ Mojżesz odchodził. I mamy proroków, i oczywiście w Biblii, a szczególnie w Biblii hebrajskiej, to się nazywa prawo, pierwsze pięć ksiąg w Biblii i prorocy. Tak więc Bóg objawia przez wybrane osoby, nie byle kogo.

Innymi słowy, nie można było wyjść na pustynię i modlić się, a Bóg by ci coś powiedział. Nigdy nie jest to podane jako przykład tego, jak rzeczy działają w Piśmie Świętym. Komunikował się za pośrednictwem wybranych osób, które były ważną częścią rozwijającej się historii odkupienia.

Dobrze, ponadto jest produkt pomocniczy. Produkt pomocniczy oznacza, że jest on obok, tak jakby, i nazywamy to depozytem wartości. Wspomniałem w przeglądzie, że w miarę upływu czasu w postępie dzieła odkupienia przez Boga, pewne osoby stają się przykładami narracyjnymi, dobrymi i złymi.

A reszta wierzącej społeczności, poprzez swoich nauczycieli, dowie się o tym, a wartości się rozwiną, światopogląd się rozwinie, z czego oczywiście pochodzą wartości. W tym ustnym i skodyfikowanym bezpośrednim objawieniu mamy depozyt wartości. Mówimy o narracji Lota, a literatura mądrościowa jest dużą częścią tego rozwoju.

Okej, więc ponadto, starotestamentowe wzorce woli Boga są bezpośrednim objawieniem. Rozmawialiśmy trochę o posiadaniu tych dodatkowych notatek, i możesz patrzeć na nie jak na swoje tablice. Teraz Mojżesz kodyfikuje ustną przedmojżeszową historię odkupienia.

Nie wiemy, jak zdobył wszystkie te informacje. Musiały one zostać przekazane ustnie. Niektóre mogły być bezpośrednim objawieniem Mojżeszowi, ale nie mamy innych relacji poza Dziesięcioma Przykazaniami.

Kiedy Mojżesz spisał te rzeczy, a następnie w Księdze Powtórzonego Prawa, Deuteronomy oznacza drugie prawo. Deuteronomy to greckie słowo. W rzeczywistości nazwę Deuteronomy wzięli z Septuaginty i to jest drugie prawo.

A Mojżesz głosi prawo i objawienie, które otrzymał o Bogu w Księdze Powtórzonego Prawa. To fascynujące studium, aby przyjrzeć się oryginalnym fragmentom, które skodyfikował i zobaczyć, jak je powtarzał i rozwijał. I to daje nam trochę wzorca tego, jak odbieramy Biblię i jak wyciągamy z niej wnioski.

Mojżesz daje nam kilka przykładów tego procesu. Więc kodyfikuje ten materiał. To materiał sprzed Abrahama.

To materiał Abrahama. Ma Melchizedeka, oczywiście, i Balaama, patriarchów. Cała historia patriarchów jest tutaj zapisana przez Mojżesza. Widzimy więc, że otrzymujemy informacje ze wszystkich źródeł, ale przede wszystkim z tradycji ustnej.

A w starożytnym świecie oralność była bardzo stabilnym czynnikiem w przekazywaniu informacji. Dziś już nie działa. Wszyscy graliśmy w te gry, w których mówisz coś komuś, on mówi to kolejnej osobie i patrzymy, co z tego wyjdzie, gdy dotrzemy do końca linii partyjnej z 10 lub 15 osobami.

I nie odzwierciedla tego, co zostało powiedziane pierwszej osobie. To nie jest starożytny świat. Starożytny świat był bardzo stabilny pod względem przekazu w okresie ustnym.

Teraz nadchodzi Mojżesz, Synaj w Torze, to jest pismo. Mam tu dużo tekstu. Przyjrzymy się tekstowi, ale nie będziemy przesadzać, bo gdybyśmy to zrobili, stałoby się to ćwiczeniem biblijnym.

Wiesz, niektóre z tych tekstów są na początku Księgi Powtórzonego Prawa, gdzie Mojżesz mówi o prawie i przekazie tego prawa przez Boga. Jozue powtarza to w rozdziale pierwszym, wersetach siódmym i ósmym. Podczas naszych wspólnych lekcji, kiedy cytuję tylko pisma, proszę cię, abyś zatrzymał wideo, przeczytał te teksty i zobaczył, jak odnoszą się do punktu, który poruszam.

Gdybym przeczytał ci to wszystko, oprócz tego, że stałoby się to ćwiczeniem biblijnym, byłibyśmy w stanie przebrnąć przez materiał na zawsze. Więc muszę cię prosić, abyś wziął za to odpowiedzialność. Zacytuję i przeczytam kilka kluczowych tekstów.

Wszystkie są kluczowe, ponieważ dają ci tylko próbkę. Faktyczne notatki uzupełniające rozwiną to o wiele bardziej, i to dla twojej edukacji. Post-Moses.

Bóg objawił się różnym przedstawicielom. W tej erze po Mojżeszu mamy kapłanów, którzy stali się kanałami informacji Boga. Mamy sędziów.

Kapłani zawodzili na wiele sposobów. Przybyli sędziowie. Nie mamy zbyt wielu informacji na ten temat poza Księgą Sędziów.

Ale widzimy, jak Bóg posuwa naprzód historię odkupienia. A w okresie sędziów zajmuje się tylko pewnymi wybranymi osobami. To nie jest otwarta sala audiencyjna, w której ludzie mogą mówić: Boże, co chcesz, abym zrobił? Nadal działali na podstawie depozytu wartości i objawienia, które mieli.

Istnieją prorocy niepiszący, tacy jak Eliasza i Elizeusz. Są prorocy piszący, których dobrze znasz. Mamy to, co nazywamy prorokami większymi i mniejszymi.

Oznacza to po prostu dłuższe i krótsze księgi. Mniejszych proroków określa się jako 12 mniejszych proroków. Dobrze, i te kluczowe osoby.

Tak więc, jak widzimy rozwój biblijnej narracji w Starym Testamencie, Bóg komunikuje swoją wolę poprzez przedstawicieli. To nie jest ogólne. To nie jest otwarta sala audiencyjna.

To po prostu kluczowe osoby przekazujące odkupionej wspólnocie wolę Boga, informacje Boga i nauki Boga. Zauważ, że wzorce objawienia są według uznania Boga, a nie na prośbę wierzących. Spójrz na to jeszcze raz teraz na dole naszego slajdu.

Wzory objawień są według uznania Boga, a nie na prośbę wierzących. Będziemy musieli się tym zająć, gdy wejdziemy w Nowy Testament, ponieważ myślę, że w kościele obniżyliśmy nasz dostęp do informacji wzdłuż linii nagabywania. Bóg mi to powie.

Bóg mi to powie. I chciałbym powiedzieć, że to prawdopodobnie nie jest wzór, nie prawdopodobnie, ale to nie jest wzór, który Biblia nam przedstawia. W porządku, idźmy dalej.

Starotestamentowe wzorce poznania woli Bożej, depozyt wartości. Zobaczmy, czy to nadal działa. W porządku, oto depozyt wartości.

Pozwól, że cię przez to przeprowadzę. Abraham zabrał Lot z roku Chaldejczyków ze sobą do ziemi Kanaan. A Lot był jego bratankiem.

Abraham stał się jego mentorem pod każdym względem. Lot zawsze był u jego boku, jakby tak rzec. Kiedy Abraham zawiódł, Lot zobaczył tę porażkę.

Kiedy Abraham przekazał informacje, które Bóg przekazał tylko jemu, Lot je usłyszał. Wokół ognisk, kiedy Abraham dzielił się wiadomością, którą Bóg mu dał, była ona przekazywana ustnie i kontynuowana w ten sposób. Lot miał wysoki poziom przywileju, aby być tam, gdzie dzieło Boże było skoncentrowane w osobie Abrahama.

Nauczył się wartości, dobrych i złych. Kiedy Abraham kłamał o Sarze, Lot tam jest. On to widział.

Jak to wpłynęło na Lotę? Biblia nam tego nie mówi. A jednak w tym samym czasie widzimy później pewne wzorce Lota, które być może domyślnie robił rzeczy, które nie były odpowiednie, w wyniku tego, że Abraham robił to od czasu do czasu, chociaż jestem pewien, że Abraham dałby jasno do zrozumienia, że zawiódł w tym konkretnym punkcie. Lot, ziemia, której chciał, gdy się dzielili, Abraham dojrzał całkiem sporo od epizodu w Egipcie.

I powiedział do Lota: Weź, co chcesz. Ja wezmę to, co zostanie. To było nieostrożne, ponieważ Bóg powołał Abrahama do pewnego punktu, do pewnego miejsca w Palestynie. I czytam słowo, którego używamy teraz w Kanaan.

I nie powinien dawać Lotowi takiego wyboru. Ale kiedy Lot dokonał wyboru, nie uczynił tego dla tego, co wiedział, że było ziemią, do której Bóg powołał Abrahama. Dokonał wyboru na innej podstawie, ponieważ tam, gdzie istniały Sodoma i Gomora, a nawet w tamtym czasie w historii, były dobrze znane jako miasta rozrzutne, miasta grzechu, według biblijnych definicji.

A Lot chciał tam pójść, bo było więcej trawy dla jego bydła. Mogę to ująć w ten sposób. Lot dokonywał wyborów dla swojego bydła, nie dla swoich dzieci.

A czytając historię Lota, szczególnie w Księdze Rodzaju, a potem trochę w Księdze Kapłańskiej, dowiesz się, że Lot podjął złe decyzje. Jego styl życia to styl Lota udającego się do miast Sodoma i Gomora. Siedział w bramie starożytnego Bliskiego Wschodu.

Sit-in-the-gate to wyrażenie oznaczające, że był w radzie miasta. Był sędzią, jeśli można tak powiedzieć. Więc oto był. Znał prawdziwego Boga przez Abrahama.

A on zasiadał w radzie, która wydawała osądy na podstawie światowej. Innymi słowy, błędny światopogląd. Lot o tym wiedział, ale musiał się z tym pogodzić, jeśli chciał mieć prestiż.

I tak zobaczymy później, gdzie w Piotrze jest jasno powiedziane, że Lot był w całkowitym zamieszaniu. Miał wielkie napięcie w swoim życiu w wyniku konfliktu jednego światopoglądu ze światopoglądem Sodomy i Gomory. W 2 Piotra 2, wersety 6 i 8, odwrócę się i przyniosę Biblię, ponieważ chcę, abyście spojrzeli na ten tekst ze mną przez chwilę.

2 Piotra 2, wersety 6 i 8. Staje się to niezwykle ważnym tekstem, a jeśli mogę przewracać strony, czasami jest dość zaskakujące, jak małe są księgi Nowego Testamentu. W porządku, 2 Piotra 2, wersety 6 do 8. I zamieniając miasta Sodomę i Gomorę w popiół, potępił je obaleniem, uczyniwszy je przykładem dla tych, którzy chcieliby żyć bezbożnie. Cóż, jak osądzasz bezbożnych? Według światopoglądu i wartości.

I on wyzwolił, teraz uważaj na to słowo, sprawiedliwy Lot. Co? Sprawiedliwy Lot? Człowiek, który opuścił Abrahama i poszedł do tego grzesznego miasta, osoba, która miała kazirodztwo z jego córką, i dzieci Moabu i Ammona się urodziły. Jego żona zamieniła się w sól, ponieważ nie wierzyła w Boga.

I spojrzała wstecz i, w swoich wartościach, ceniła to miasto bardziej niż sąd Boży. Nie był to szczyt ciekawości zniszczenia Sodomy i Gomory, ale intensywne spojrzenie i gniew, ponieważ wszystko, co kochała, było tam, zamiast u Boga. Nie popełnij błędu myśląc, że to był szczyt ciekawości.

I wyzwolił sprawiedliwego Lotę, bardzo zmartwionego przez jego rozwiązłe życie niegodziwych, dla sprawiedliwego człowieka mieszkającego wśród nich, widzącego i słyszącego zmartwionego. Jeśli chcesz to prześledzić, zaznacz słowo zmartwienie i słowo zmartwiony. Lubię używać ilustracji.

Dam ci to za sekundę. Nie powiem nic więcej. Jego sprawiedliwa dusza z dnia na dzień z ich bezprawnymi uczynkami.

Ile razy użyto tutaj słowa sprawiedliwy? Powtórzenie jest kluczem do znaczenia. Nie uwierzylibyśmy, że Lot był wierzący, gdyby nie ten tekst, ponieważ Stary Testament przedstawia go w taki sposób, że dokonał złych wyborów w złym kierunku. A jednak Nowy Testament uznaje go za sprawiedliwego, co oznacza, że ogólnie rzecz biorąc był człowiekiem, który znał Boga, niezależnie od faktu, że postępował tak, jak znał.

I był zirytowany w duszy. Te dwa słowa mnie dręczyły i irytowały. Lubię używać ilustracji do niego jako sędziego pod kontrolą mafii.

Nie mógł powiedzieć, w co wierzył. Nie mógł powiedzieć, co myślał. Musiał powiedzieć to, co chcieli usłyszeć.

I oto Lot. Jego wybory były okropne, a jego rozwój w rezultacie się pogorszył. Ale w depozycie wartości, równej wiedzy, wartościach, wszyscy jesteśmy na równym gruncie jako chrześcijanie, ponieważ mamy wiedzę o Bogu.

Rozwijamy nasze wartości. Nasza wola dokonuje wyborów. A stamtąd pochodzi nasz rozwój moralny.

Czy rozwijamy się w dobrym kierunku? W górę. Czy rozwijamy się w złym kierunku? W dół. Ale cały ten rozwój opiera się na wiedzy.

Ale nasza wola dotyczy wyborów, które podejmujemy na podstawie tego, co wiemy. Czynienie woli Bożej to dokonywanie dobrych wyborów zgodnie ze sposobem, w jaki Pismo Święte nas prowadzi w tym względzie. Widzimy więc tutaj depozyt wartości.

Muszę wrócić do slajdu przed tym. No i mamy. Okej.

Ponadto mamy życie Lota, a także mamy Księgę Powtórzonego Prawa 6, 1 do 9 w depozycie wartości. Tutaj znowu, ponieważ są one tak kluczowe i prawdopodobnie nie są wam tak dobrze znane w sposób, w jaki to wam przedstawiam, dobrze jest, że wejdę tutaj i przeczytam kilka z tych tekstów. Księga Powtórzonego Prawa 6, 1 do 9. Po prostu posłuchajcie.

A oto przykazanie, ustawy i prawa, których Pan, Bóg twój, nakazał cię nauczyć, abyś mógł co? Czynić je. Spójrz na to. I zobaczymy to w Nowym Testamencie.

Czyńcie je w tej ziemi, czy przejdziecie ją, aby ją posiąść. Abyście bali się Pana, Boga waszego, przestrzegając wszystkich jego ustaw i przykazań, które ja wam nakazuję. I tak dalej, aż do wersetu trzeciego.

Słuchaj więc, Izraelu, i przestrzegaj, aby czynić, czynić, czynić, czynić, nie znajdować, znajdować, znajdować. Polecenie dla ludu Bożego nie polegało na znajdowaniu woli Bożej, ale na czynieniu woli Bożej z objawienia, które zostało im dane. Mam na myśli, że teksty na ten temat są ogromne.

I my, jak powiedziałem, moglibyśmy wziąć sześć lub siedem wykładów, po prostu egzegetując te teksty, które mówią nam, jak Bóg prowadzi swój lud przez swoich przedstawicieli i informacje, które powierzył im, aby nam je przekazali. Księgi historyczne robią to samo. To powtarzanie prawa i świadectwa w kółko.

Nigdy, przenigdy nie ma powołania dla ludu Bożego. Dlaczego nie pójdziesz zapytać Pana, co On chce, abyś zrobił? Nigdy. Dlaczego nie pójdziesz przeczytać prawa i proroków i zobaczyć, co ci każą zrobić? Teraz zobaczymy, że czasownik zrobić jest terminem operacyjnym, gdy mówimy o woli Bożej.

Literatura mądrościowa jest fascynującą częścią i porozmawiamy o niej więcej później. Więc nie będę tutaj poświęcał dużo czasu, ale literatura mądrościowa w niektórych księgach, takich jak Księga Koheleta, Księga Przysłów i wiele Psalmów, to literatura mądrościowa. Mamy nawet literaturę mądrościową w Nowym Testamencie, jak w Księdze Jakuba.

Daje ci produkt światopoglądu. W rzeczywistości, jeśli dobrze pamiętam, literatura mądrościowa praktycznie nigdy nie cytuje Tory, ale bierze przesłanie Tory i tłumaczy je na to, jak żyjesz teraz, i to jest również nasza odpowiedzialność. Nie możemy tego zrobić w natchniony sposób, ale nadal musimy to zrobić, aby wziąć słowo Boże i przetłumaczyć je na to, jak będziemy żyć.

Potem byli prorocy piszący - Izajasz. Pozwólcie, że przeczytam wam ten fragment, Izajasz 8, rozdział 8. Izajasz rozdział 8. Mogłem je oznaczyć, zanim usiadłem tutaj, ale wy też potrzebujecie czasu, żeby to sprawdzić.

I chcę, żebyście sami przyjrzeni się tym fragmentom i zastanowili się nad nimi w kontekście tego, jak mój paradygmat je wam przedstawia. Izajasz, rozdział 8, werset 16, zwiążcie je, świadectwo, zwiążcie je, zwiążcie, wybaczenie, to jest amerykańska wersja standardowa, 1901, rodzaj staroangielskiego. Zwiążcie świadectwo, zapieczętujcie prawo między moimi uczniami.

Na czym się tu skupiamy? Skupiamy się nie na zdobywaniu informacji. Skupiamy się na uchwyceniu informacji, które masz. I będę czekał na Pana, który zakrywa swoje oblicze przed domem Jakuba.

Wiersz 19: zobaczmy, jak daleko chcę się posunąć. Właściwie werset 16, jak już przeczytałem. I będę czekał na Pana, który zakrywa swoje oblicze przed domem Jakuba.

I będę go szukał. Oto ja i dzieci, które mi dał Pan, jesteśmy dla znaków i cudów w Izraelu od Pana Zastępów, który mieszka na Syjonie. Ale to wszystko opiera się na świadectwie.

Spójrz na werset 20. To bardzo ważny werset. Podkreśl go.

Do prawa i świadectwa, jeśli nie mówią według tego słowa, nie ma w nich żałoby. Nie ma w nich światła, jeśli nie mówią według słowa. Teraz, niektórzy ludzie powiedzą, coś, pytasz Boga, co chce, abyś zrobił.

A jeśli nie zgadza się to z Biblią, to nie powinieneś tego robić. Biblia nigdy tego nie mówi. Biblia mówi, aby zacząć od prawa i świadectwa, zacząć od statutów i zacząć od informacji, które Bóg dał o tym, jak mamy żyć.

To jest wzór Starego Testamentu. I widać to na twojej twarzy, gdy przechodzisz przez każdą księgę Starego Testamentu. Teraz, mówiliśmy o tym slajdzie depozytu wartości.

Pozwólcie, że wrócę tam na sekundę. Więc oto jest. Nie tylko macie tekst Pisma Świętego, ale te opowieści dają wam informacje o tym, jak powinniście żyć.

Nie żyj jak Lot. A Abraham nie jest idealną osobą, ale jest lepszym modelem. Mojżesz nie był idealny, ale jest lepszym modelem.

Dlaczego? Ponieważ pod koniec dnia, posłuchali Boga. Przestrzegali nauk Boga. Nie idealnie.

Czy Biblia nie jest cudowna, skoro opisuje wady naszych bohaterów tak samo, jak ich zwycięstwa? Ten depozyt wartości staje się ważną częścią naszego światopoglądu, ponieważ nie jest bezpośredni, ale dorozumiany. Możesz się wiele nauczyć, obserwując, jak Lot narusza wartości i komunikację Boga, a także wiele innych postaci w Piśmie Świętym, nawet Dawida później.

Dobrze, więc Jozuego 1, którego jeszcze nie czytaliśmy, ale nie będę czytał tego. Po prostu o tym z wami porozmawiam. Jozuego 1:6: do 6-8 i rozdział 24 ilustrują ten fakt Bożej komunikacji i rozwoju wartości z tej komunikacji.

Naprawdę musisz uważnie przeczytać te teksty. A oto, co będziesz obserwować. W 1:6 do 8, obserwuj nauczanie Mojżesza.

To właśnie Jozue mówi ludziom po odejściu Mojżesza. Zróbcie to, co powiedział Mojżesz. Zróbcie to, co powiedział Bóg przez Mojżesza.

Przestrzegajcie księgi nauk Mojżesza, jak on ją nazywa. Przestrzegajcie wiernie wszystkiego, co jest w niej napisane. Jozue nigdy nie mówi: idźcie i dowiedzcie się, co Bóg chce teraz zrobić.

Zorganizujcie spotkanie komitetu i tak dalej. Nie, wszystko jest związane z Pismem Świętym. Jozuego 24, nazywam to motywem próby.

Próbuje pod koniec księgi. Są to punkty końcowe Księgi Jozuego, rozdział 1, rozdział 24. Motyw próby pojawia się często w Biblii, gdzie komunikator ćwiczy dobroć Boga wobec ludzi.

Zwykle tak jest. Czasami jest próba osądu. Ale ogólnie rzecz biorąc, wraca i próbuje.

Pamiętasz, jak Bóg był dla ciebie tak dobry, kiedy wyprowadził cię z ziemi egipskiej? Zawiodłeś. Czasami nie wspomina się o tym zbyt wiele. Często zwraca uwagę na jasne punkty.

W Jozuego 24:25 Jozue zawarł przymierze i zapisał je w księdze czego? Boskiej instrukcji. Więc nie wiem, ile razy musimy to podkreślać, ale faktem jest, że podążanie za Bogiem oznacza podążanie za Jego słowem i kompleksem światopoglądowym i wartościowym, który to słowo rozwija. Objawienie staje się bardziej skoncentrowane w miarę upływu czasu.

Muszę ci to pokazać. Nie jestem zbyt dobry w programie PowerPoint. Możesz nie wiedzieć tego w ten sposób, ponieważ prawdopodobnie patrzysz na plik PDF lub coś takiego, ale mam tutaj tę ulotkę.

Objawienie staje się bardziej skoncentrowane w miarę upływu czasu. Pięcioksiąg jest fundamentem. I widzisz i słyszysz echa Pięcioksięgu, gdy kontynuujesz czytanie Biblii, Psalmów, Proroków i wszystkiego, co pojawia się w Jezusie.

Następnie Nowy Testament bardzo powtarza to, co wydarzyło się w Starym. Ewangelie, w pewnym sensie, są naszym fundamentem, naszym Pięcioksięgiem. Księga Dziejów Apostolskich mówi o ekspansji i o tym, jak żył kościół.

Listy poruszają okazjonalne kwestie, które miały miejsce w kościele, a apostoł próbuje je rozwiązać i przywrócić ludziom ich wartości, światopoglądy i zachowania. Tak więc rozwój depozytu wartości jest bardzo ważnym aspektem naszego rozumienia Pisma Świętego. Okej, więc starotestamentowe wzorce poznania woli Bożej.

Istnieją pewne niesankcjonowane postanowienia stosowane przez pogan, gdy studiujesz Stary Testament. To fascynująca dziedzina. Przepraszam, mam tendencję do przesady.

To może być trudne dla tłumaczeń AI. Muszę być wolniejszy i bardziej elokwentny. Ale wróćmy do ANE.

ANE oznacza Ancient Near East Divination. Wspomniano o tym w Księdze Powtórzonego Prawa 18. W książce Bruce'a Waltke'a odkrywa to całkiem sporo.

To jest w bibliografii w twoich notatkach. W Księdze Powtórzonego Prawa 18 mamy wszelkiego rodzaju rzeczy. Rzucali losy w świecie pogańskim.

Cóż, rzucali losy w świecie żydowskim. Rzucanie losów w świecie pogańskim było czymś objawionym. Rzucanie losów wiele razy, przez większość czasu, w świecie Izraela było wyborem, który był postrzegany jako suwerenny, a zatem sprawiedliwy.

Ziemia została podzielona przez losowanie. Dlatego nikt nie mógł powiedzieć, no cóż, Jozue, to ty dokonałeś tego wyboru, nie Bóg. Nie, to suwerenność Boga w wyborze.

To jest część losowania w Piśmie Świętym. Następnie mamy czytanie organów. Mamy rzucanie strzał, a oni to czytają.

To trochę jak oglądanie filmu o kowbojach i Indianach. Indianie, wiele razy, szaman robił takie rzeczy. Ale na starożytnym Bliskim Wschodzie było to bardzo powszechne.

Czytanie wody w naczyniach. Astrologia. Byli medium i spirytualiści, ale Biblia stanowczo to potępia.

Nie będę ci tego czytał. Możesz je przeczytać, ale w Księdze Kapłańskiej 1 Samuela, kiedy Saul został wciągnięty w czarownicę z Endor i był zaskoczony, ponieważ Bóg przejął kontrolę i Saul otrzymał to, na co zasłużył, proszę, jest to korekta z tego. Biblia konsekwentnie, całkowicie potępia wszelkie wróżby.

To część świata. Ponadto, starotestamentowe wzorce są używane do poznania woli Boga. Istnieją specjalne postanowienia.

Pogańskie praktyki wróżbiarskie zostały całkowicie potępione w Księdze Kapłańskiej i Powtórzonego Prawa, jak wspomniałem. Ponadto, specjalne postanowienia w okresie Starego Testamentu. Były praktyki sankcjonowane przez Stary Testament, które niektórzy mogliby powiedzieć, cóż, to rodzaj wróżbiarstwa.

Moglibyśmy to nawet tak nazwać. Istniały narzędzia wróżbiarskie zwane odlewaniem zamków. I o tym wspomniano w liczbach w innych miejscach, nawet w Nowym Testamencie, z Maciejem jako apostołem.

To był proces bycia zdolnym do wyboru i zaufania suwerenności Boga w wyborze. To dość interesująca rzecz. Urim i wezwanie w Księdze Wyjścia 28 to bardzo krótkotrwały przedmiot, który Bóg dał kapłanowi jako wskazówkę dla narodu.

Dlatego też był to bardzo ograniczony przedmiot, ponieważ Bóg przeniósł kapłana i proroków jako głos Boga. To znika — krótka historia.

A w notatkach podałem ci kilka informacji na ten temat. I dałem ci też dwie książki, które są stosunkowo nieznane, chyba że jesteś dobry w wyszukiwaniu bibliografii na temat tego wydania Urim i Summon. Czasami niektórzy mogą powiedzieć Urim i Summon, ponieważ mogą brzmieć jak B. W porządku.

Marzenia. Marzenia były wielkie. To samo zdarzyło się Józefowi w Nowym Testamencie.

Teraz możesz powiedzieć, cóż, mam sny. Bóg komunikuje się ze mną przez sny. Nie jesteś częścią rozwoju historii odkupienia.

Jesteś produktem historii odkupienia. Te sny są w Bożym przetwarzaniu jego ludu i są bardziej w głównym nurcie. Nie są przypadkowe.

Wszyscy mamy marzenia. Marzenia, jak mówi Biblia, wynikają z natłoku myśli dnia. Będzie ciekawie.

Jest dobra książka Franza Delitzscha zatytułowana Psychologia biblijna. Muszę to powtórzyć, bo nie mam jej w notatkach. Franz Delitzsch, Psychologia biblijna.

To stara książka, ale bardzo interesująca książka na temat snów w Biblii i w życiu wierzącego. Cudowne znaki. Widzimy je wiele w Starym Testamencie.

Nie były one wykonywane przez byle jaką osobę, ale przez przywódców Boga i wybranych przez Boga komunikatorów. Wcześni prorocy w odniesieniu do sędziów i Samuela i tego, co się tam działo. Ponownie, wybrane osoby.

Nie była to powszechna właściwość, której można było użyć, jeśli ktoś chciał jako wierzący w Starym Testamencie, ale to było to, czego Bóg używał przez wybrane osoby, aby przekazać swoje słowo. Możemy porównać wróżbiarstwo na starożytnym Bliskim Wschodzie i w Starym Testamencie. Na starożytnym Bliskim Wschodzie niektóre kodeksy prawne pochodziły od panującego króla.

Hammurabi i inni mają kodeksy prawne. Czasami brzmią one bardzo podobnie do Starego Testamentu, ale w Starym Testamencie kodeksy prawne Boga były Jego samoujawnieniem. Są częścią objawienia, a nie częścią rozwoju człowieka.

Ponadto, na starożytnym Bliskim Wschodzie, wróżbiarstwo i magia były ważne, ponieważ miały niewystarczające kody, więc ludzie ciągle pytali o informacje od swojego medium. Teraz, wiecie, jesteśmy kuszeni, żeby to zrobić. Właściwie, myślę, że tym, co napędza popyt i żądę bezpośredniego objawienia od Boga, jest to, że nie chcemy popełnić błędu.

To dobra motywacja. Ale druga strona tego jest taka, że zakładamy, że to jest sposób, w jaki Bóg wybrał komunikację, a nie wybrał tej komunikacji. Wróżbiarstwo było drugorzędne w Starym Testamencie, ponieważ istniał odpowiedni kodeks, który kierował życiem, prawem i świadectwami.

Mojżesz, Jozue i prorocy nigdy nie mówili do wróżbitów, biblijnych wróżbitów; mówili do prawa i świadectw. Osoby w Starym Testamencie były odpowiedzialne za przestrzeganie Słowa Bożego. Mogły je usłyszeć ustnie.

Jestem pewien, że cały czas mieli momenty nauczania. Widzimy je w tekście jako główne momenty nauczania, ale zdarzają się często. Jestem pewien, że byli dublerzy głównych przywódców, takich jak Mojżesz i Jozue, którzy powtarzali te rzeczy.

W Nowym Testamencie mamy apostołów i proroków. Prorocy powtarzali nauki apostołów, i tak, w konsekwencji, to się dzieje. Na starożytnym Bliskim Wschodzie wróżenie dotyczyło wszelkiego rodzaju kwestii.

W Starym Testamencie wróżenie było głównie związane z głównymi wydarzeniami odkupienia, a główni przywódcy tych wydarzeń je wykonywali. Więc te starotestamentowe wzorce są dość interesujące, prawda? Przejdźmy dalej. Przejdźmy do slajdu numer 13.

Nazywam to ciekawostką i ma to związek z pewnymi problemami. Kwestią do przemyślenia jest to, jak Bóg użył kapłana jako swojego przedstawiciela, ale zmienił się w proroków w historii odkupienia. Kapłani byli pierwotnymi narzędziami, ale zawiedli.

Stali się zepsuci. Więc Bóg przesunął się do urzędu prorockiego, a prorocy przejęli władzę. Nie znajdujemy kapłana jako przekaziciela objawienia Bożego, jego boskiego ujawnienia.

Oni zorganizowali jego wolę i prawdopodobnie zrobili źle, jak wszyscy inni, z dokumentów lub wiedzy, którą mieli ustnie o nauczaniu Boga. Ale faktem jest, że są zupełnie inni niż prorocy. Prorocy otrzymali natychmiastowe bezpośrednie objawienie.

Kontynuowali pisanie po dość długim okresie czasu proroków głoszących, ale nie proroków piszących. Użycie Urim i Tummim, jak wspominałem wcześniej, było kapłańskie, ale krótkotrwałe. Używał go tylko kapłan.

Kiedy Bóg przeszedł na proroków, ten środek rozeznania zniknął. Nie ma historii na ten temat. To bardzo krótki fragment w historii biblijnej.

Fascynujący przedmiot, ale dotyczył tylko księdza. Więcej informacji na ten temat znajdziesz w sekcji B w notatkach, które ci dałem. W porządku, kilka podsumowujących obserwacji.

Cudowne procedury były wyjątkowe, nie normatywne. Myślę, że to ważne, ponieważ w Starym Testamencie był to okres, w którym Bóg się objawiał; musiał to zrobić, ponieważ zapis był skąpy. Ale cudowne procedury nawet wtedy były wyjątkowe.

Nie normatywne. On po prostu nie wyszedł na pustynię i nie otrzymał przesłania od Boga. Ponadto posłuszeństwo słowu Bożemu i specjalnemu objawieniu było normatywne dla ludu Bożego.

Teraz oni nie mieli dostępu, jaki my mamy. Jesteśmy o wiele bardziej odpowiedzialni przed Bogiem z powodu naszego łatwego dostępu do Pisma Świętego. Oni nie mieli aż tak dużego dostępu.

Musieli więc porozmawiać z kimś, kto był kapłanem lub prorokiem, który znał słowo i omówił z nimi ich sytuację. A ten kapłan lub prorok zastosowałby słowo Boże i pomógłby im, tak jak pastor mógłby pomóc tobie dzisiaj. Specjalne procedury były bardziej narodowe niż indywidualne.

Praktyki Starego Testamentu nie są konieczne utrwalane. Istnieje kwestia Biblii, która dotyczy kwestii specjalnego objawienia, które dewaluuje depozyty, i opisuje rzeczy w pewnych fragmentach, i nakazuje rzeczy w pewnych fragmentach. I wspomniemy o tym w momencie, gdy trzeba będzie zapytać, czy Biblia jest opisowa czy nakazująca. Czy to polecenie jest tymczasowe i opisowe? Tak więc, było tymczasowe i opisowe.

Przestały obowiązywać wraz ze Starym Testamentem, ale były normatywne w Starym Testamencie. Miałeś ich przestrzegać, ale przestały obowiązywać, a my poszliśmy dalej. Więc to są rzeczy, które musisz ustalić na podstawie interpretacji biblijnej.

Co jest opisowe, co jest przepisane i jak długo jest przepisane? Dziesięć przykazań jest przepisowych, a jednak kwestia szabatu jest kwestią, którą większość uważa za opisową w pewnych ramach czasowych, a jednak ma ona przepisowy element, który rozbiega się na różne sposoby. Ponadto praktyki Starego Testamentu nie są konieczne utrwalane. Wiesz, nadal możesz używać zamków, jeśli chodzi o mnie.

Na przykład, czy pomyślałeś o tym, że jeśli masz pięć osób w kościele, które są wykwalifikowane, aby zostać diakonami lub starszymi, ale będziesz mieć tylko dwie z nich, dlaczego nie użyjesz zamków? Możesz umieścić ich imiona na kapeluszu i poprosić kogoś, aby go wylosował. Jeśli wszyscy są równie wykwalifikowani, ominie to problemy z osobowością. Ominie to kilka osób podejmujących decyzję o tym, kto najlepiej nadaje się do tej kategorii.

To właśnie robiło wielu w Starym Testamencie. To samo robiło w Dziejach Apostolskich. Szczerze mówiąc, słyszałem kiedyś pastora mówiącego o tym.

Może powinniśmy użyć losów do wyboru pewnych osób, które są równie wykwalifikowane w kościele i postępować zgodnie z tym. Nie wiem, czy to zły pomysł. Ponadto słowo Boże, ustne lub pisane, było centralne w rozeznaniu.

To jest w centrum. Światopogląd i złożone wartości, które rozwijali, były kluczem do rozeznania. Jedno jest jasne: nie ma modelu indywidualizmu.

Myślę, że indywidualizm jest tak silny w kościołach Stanów Zjednoczonych, ponieważ nasz kraj opiera się na surowym indywidualizmie. To było prawdą od samego początku. Era Kennedy'ego uczyniła ten bardzo silny, surowy indywidualizm.

Amerykanie są bardziej indywidualistyczni niż społeczni. Kościoły też tak kończą. I to jest wyzwanie, z którym wszyscy musimy się zmierzyć jako chrześcijanie.

Oto kilka podsumowujących obserwacji. Teraz następną rzeczą jest nomenklatura woli Boga w Starym Testamencie. Użycie terminu wola i kategorie woli Boga.

Termin will, wspomnieliśmy o tym w naszym przeglądzie. Badanie tego terminu jest skomplikowane przez wersje angielskie. I za chwilę dam ci wykres kontinuum.

Stereotypowa fraza, wola Boga, która jest tak powszechna w kontekście chrześcijańskim, jest przede wszystkim frazą Nowego Testamentu. Faza ta nie jest w rzeczywistości używana w dokładnie ten sam sposób. Są tam te same idee.

Pragnienie Boga, cele Boga i tak dalej. To wszystko są stwierdzenia woli Boga. Ale nie formułuje tego w ten sam sposób.

Septuaginta nawet tego nie robi, poza paroma miejscami. To głównie fraza Nowego Testamentu. Spójrz na Rzymian 2:17 i 18.

Myślę, że to ważny tekst, który powinieneś zobaczyć. Rzymian 2:17 i 18. To tekst, który musi być tutaj na pierwszym planie.

Rzymian 2:17 i 18. Paweł omawia kwestie Żydów i pogan w tych pierwszych rozdziałach. To 17.

Ale jeśli nosisz imię Żyda i sprzeciwiasz się prawu, lub opierasz się prawu. Oto znowu ten stary język. I opierasz się prawu i chwale i chwale w Bogu.

I znać Jego wolę. I akceptować rzeczy, które są pouczane z czego? Z prawa. Prawo jest wymienione dwa razy w tych wersetach.

Czym jest prawo? Prawo to wola Boga. I jest wiele tekstów, które to robią. Jednak tekst Rzymian 2 jest ważny, ponieważ Paweł go używa i opisuje.

Bożą wolą dla chrześcijanina jest Biblia. Bożą wolą dla Żyda było prawo. I jest to powiedziane konkretnie.

Pojedyncze zdanie lub termin nie tworzą teologii. Innymi słowy, kiedy mówimy o woli Boga, nie mamy wielu tekstów w Ewangeliach. Ale chcemy przyjrzeć się modelowi Jezusa, prawda? Cóż, to byłoby częścią modelu narracyjnego, o czym mówiliśmy w kontekście, w którym rozmawiamy o Piśmie Świętym i modelach tego, jak się zachowywać i jak żyć z narracyjnych części Pisma Świętego.

Nie musimy mieć bezpośredniego tekstu dowodowego, ale mamy historię. A Jezus daje nam ich mnóstwo. Więc nie możemy po prostu wziąć jednego słowa lub jednego zwrotu i uczynić go świętym i wykluczyć wszystko inne.

Jest w tym coś więcej. Kontinuum terminu wola w Starym Testamencie. Okej? Słowo to biegnie od pragnienia do celu.

Pragnienie jest tym, czego chce Bóg. Sprawiaj Mu przyjemność. On raduje się tobą, gdy jesteś Mu posłuszny.

Znajdujesz łaskę w Jego oczach. I przechodzi na drugą stronę kontinuum celu, gdzie Bóg wybiera. Bóg wybiera miłość.

Bóg decyduje. Więc masz to kontinuum od tego, czego Bóg chce, do tego, co Bóg wykona, od pragnienia do celu. I to będzie prawdą również w Nowym Testamencie.

Po stronie celu, zobaczylibyśmy coś z suwerenności Boga. Po stronie pragnienia, widzimy posłuszeństwo, jakie mamy wobec nauczania Boga. Dobrze, kontynuujmy.

Greckie wyrażenie. To ciekawe. Nie będę tu spędzał dużo czasu.

Ale jest poszukiwanie Septuaginty, które nie daje wzorców woli Boga, takich jak Nowy Testament. Podąża za wzorcem tego, czego Bóg pragnie, czym się rozkoszuje i co zamierza. I to jest tylko lingwistyka.

Znaczenie jest takie samo, ale jest różnica językowa. Ale co dziwne, w literaturze żydowskiej Drugiej Świątyni było to od Malachiasza aż do Zwojów znad Morza Martwego. Mamy to wszystko, co się dzieje w okresie przed czasami Chrystusa.

Dużo pisania, bardzo ważnego pisania, które powinienś znać. Co dziwne, w literaturze Drugiej Świątyni pojawia się ta fraza: wola Boga. Czy to z powodu greckiego wpływu na sposób formułowania wypowiedzi językowej? Nie wiem, czy mogę na to odpowiedzieć.

O, zaraz dam ci slajd. Pamiętaj, że słowo lub fraza nie tworzą teologii. Na przykład, suwerenna wola Boga jest omawiana w Syrachu, Tobiaszu, Pierwszej Machabejskiej i Drugiej Machabejskiej.

Jest taka literatura, którą powinienś przeczytać. To nie jest Biblia, ale to jest historia żydowska i jest ważna. Wierzący Nowego Testamentu cenili wiele z tych ksiąg.

Ecclesiasticus, nie Ecclesiastes, ale Ecclesiastic us, czyli mądrość Ben Siracha. Wczesny kościół to ceniał. Cenili też Józefa.

Wola moralna jest w Ezdraszu, Machabeuszach, mądrości Salomona, odach do Salomona. To wszystko są księgi Drugiej Świątyni, w których te rzeczy są wysuwane. Nie ma żadnych przeszkód dla spersonalizowanej woli indywidualistycznej, o ile mogę stwierdzić.

Nie jestem ekspertem od Drugiej Świątyni, ale przyjrzałem się jej tak bardzo, jak mogłem dzięki mojej wiedzy. Teraz, nomenklatura woli Boga w Starym Testamencie. Mamy kategorie woli Boga.

Suwerenna wola Boga. Teraz chciałbym przeczytać ci te wersety, ale już jestem w tym na moją godzinę. I to będzie, a ta lekcja potrwa trochę dłużej.

Zawsze możesz zatrzymać się i zacząć. Więc muszę to zrobić, chcę, żeby było to ciągłe. Nie chcę dzielić tego na OT1 i OT2.

Więc chcę, żeby to było ciągłe. Nomenklatura woli Boga w Starym Testamencie. Kategorie woli Boga.

Standardowa wersja tłumaczenia Boga mówi: Wiem, że możesz wszystko i że żaden cel, jest słowo wola, że żaden twój cel nie może być powstrzymany. Istnieje wiele tekstów o zasadach Boga. Od upadku kropli deszczu do upadku królestwa, Bóg ma kontrolę.

Suwerenność Boga jest bardzo obecna w Piśmie Świętym. Moralna wola Boga, szczerze mówiąc, moralna wola Boga dominuje w Biblii, w sposobie, w jaki chce, abyśmy żyli. I pochodzi zarówno ze Starego, jak i Nowego Testamentu.

W tej chwili zajmujemy się tylko Starym Testamentem. Za chwilę porozmawiamy o życiu Daniela, aby zobaczyć, jak wcielał w życie Boże nauki w swoich własnych okolicznościach. Więc masz suwerenną wolę, masz moralną wolę.

Te dominują w kategoriach woli Boga w Piśmie Świętym, zarówno w Starym, jak i Nowym. Szukałem i szukałem. Nie mogę nigdzie znaleźć tego, co nazwałbym wolą jednostki, gdzie idziesz do Boga i mówisz: Boże, powiedz mi, co mam zrobić.

Czy powinienem zostać lekarzem? Czy powinienem zostać prawnikiem? Czy powinienem zostać nauczycielem? Może powinienem zostać pastorem. Może powinienem zostać biznesmenem. Może powinienem kopać rowy.

Wszystkie te szlachetne dzieła na świecie, aby zarobić na życie i utrzymać rodzinę. Ale nie ma indywidualnego modelu w Piśmie Świętym, aby to rozgryźć. Rozgryź to na podstawie tego, kim jesteś i co możesz zrobić najlepiej, aby wypełnić to, kim jesteś, i zrób to w sposób zgodny z naukami biblijnymi.

Że każdy ma indywidualną wolę. Masz całą Biblię. To dla ciebie.

To nie jest dla ciebie, ale jest dla ciebie. I żyjesz według tego. To jest ta kategoria.

Ale model woli jednostki, że musisz dowiedzieć się z wyprzedzeniem i uważnie słuchać, że musisz dowiedzieć się z wyprzedzeniem, aby podjąć decyzję, nie istnieje. To mit wyobrażenia ludzi. Pasuje do myślenia wielu ludzi, tego, kim chcą, aby był Bóg, ale nie słuchają sposobu, w jaki Biblia jest ujęta i sposobu, w jaki Bóg postanowił się z nami komunikować.

Wzór modelu Daniela. Daniel jest bardzo interesującą postacią, która pojawia się pod koniec historii Izraela, przed tym, co nazywamy okresem międzytestamentalnym. Model Daniela.

Daniel rozpoznał swoją zależność od objawienia Bożego. Tutaj znowu mogę przeczytać ci wszystkie te fragmenty, ale będę musiał cię o to poprosić. Przeczytał do, przeczytał razem z tymi slajdami, przeczytał do 20 do 23 i zobaczył, jak to ujawnia jego zależność od objawienia Bożego.

Nie podejmował decyzji. Podejmował decyzje na podstawie tego, co miał na temat objawienia Boga o tym, jak żyć. Organizował swoje życie wokół wartości Boga, swojego życia modlitewnego i swojej zależności od Boga, nawet otwierając okna skierowane w stronę Jerozolimy, aby się modlić.

Wszystko to było wypełnieniem tego, co Stary Testament przedstawił jako model dobrego życia wierzącego. Cierpliwie obserwował wypełnianie suwerennej woli Boga w fascynujący sposób. Życie Daniela obejmuje kilku królów Babilonu w tym okresie.

I to jest fascynujące. Pewnego razu zapomnieli nawet, kim on był. I on został wezwany, a potem Bóg dokonał cudu, pisząc na ścianie, a prorocy byli tam, aby to dla nich rozpakować.

I tak w konsekwencji Daniel modeluje życie według słowa Bożego, według nauczania Bożego, nie według własnej mądrości, ale według mądrości Boga. Okej. To jest, to jest Daniel.

Przyjrzyjmy się. Wybierzmy próbki nadużywanego tekstu. I tutaj chciałbym. Prawdopodobnie powinienem mieć całą lekcję tylko na ten temat, ale mogę zrobić tylko tyle.

Dobrze. Oblubienica dla Izaaka. Pamiętasz, jak Abraham wezwał swojego sługę w Księdze Rodzaju 24 i powiedział: Chcę, żebyś przyprowadził z powrotem Izaaka, oblubienicę z naszego ludu.

Widzisz, w starożytnym Bliskim Wschodzie było bardzo, bardzo, bardzo ważne, aby utrzymać linie genetyczne razem. I dlatego chciał narzeczoną ze swojego ludu. Wysłał swojego sługę, a jego sługa idzie z instrukcjami, że ma sprowadzić narzeczoną ze swojego ludu.

Nie byle kto, nie byle kto, kto się pojawi. Sługa wypowiada to stwierdzenie, którego używa wiele osób: bycie na drodze, na którą Bóg mi pozwolił. Cóż, co stało na drodze? W każdym razie nie.

Był we właściwym miejscu, we właściwym czasie, przy właściwej studni, dla właściwej rodziny i dziewcząt, które miały przyjść, aby można było dokonać wyboru. Nie okazało się to takie łatwe, ale mimo to, oblubienica dla Izaaka została dokonana zgodnie z postanowieniami Starego Testamentu dotyczącymi linii Abrahama i jego cudownego dziecka. Runo Gedeona, wiesz, Gedeon wyłożył runo.

Pewnego dnia powiedział: Panie, spraw, żeby to wyszło, a ja uwierzę Ci, kiedy reszta terenu będzie mokra. Nie uwierzył i nie uwierzył. Więc zrobił to jeszcze raz, sprawiając, że to wyszło, a reszta terenu wyschła.

Bóg był dość cierpliwy wobec Gedeona, ale runo Gedeona jest oznaką niewiary. Nie było to właściwe, ale Bóg dostosował się do Gedeona i był cierpliwy wobec Gedeona wbrew sobie. Nie jest dobrym wzorem.

Więc nie idź tam. Terminologia przewodnia w Starym Testamencie: ufaj Panu całym sercem, nie opieraj się, dopóki nie zrozumiesz, we wszystkich swoich drogach uznaj Go, a On pokieruje twoimi ścieżkami. Słyszałem ten werset cytowany tysiąc razy jako indywidualistyczny paradygmat poznania woli Boga.

Nie, nie jest. Nie ufaj, uh, ufaj Panu całym sercem, nie opieraj się aż do własnego zrozumienia. Co to znaczy? Oznacza to podążanie za depozytem wartości, prawem i prorokami.

To nie znaczy, że nie możesz sobie ufać. Więc musisz dać jakieś objawienie. Więc będziesz miał rację.

Nie o tym jest ten fragment. We wszystkich swoich drogach uznaj Go, a On pokieruje twoimi ścieżkami. Jak On pokieruje twoimi ścieżkami? To nie jest jak w psalmie. Włóż swoją rękę w rękę człowieka, który chodził po wodzie.

To nie to. Ale faktem jest, że masz postępować zgodnie z jego nauką. We wszystkich swoich drogach uznawaj go, a on pokieruje twoimi ścieżkami.

Jak? Poprzez pisma, poprzez jego nauczanie i poprzez depozyt wartości, który emanuje z tych pism. To wcale nie jest wezwanie do indywidualizmu. Możesz przeczytać również te inne teksty.

Wnioski. Nadużywanie tekstu często opiera się na tym, co nazywam moralizatorstwem, duchowością lub alegoryzacją tekstów, aby móc je przedstawić w swoim świetle i poczuć, że otrzymałeś Bożą aprobatę. Byłem pastorem; zostałem wyświęcony w 1967 r.; jak wspominałem wcześniej, większość z was urodziła się.

I oglądałem to i oglądałem to i oglądałem to. Ludzie tworzą Boga własnego autorstwa i twierdzą, że to Bóg im coś mówi. Uduchowiają tekst.

Wyrwywają słowa Biblii z kontekstu, ponieważ akurat pasują do tego, czego chcą w danym momencie. To nie jest w porządku. To nie jest to, czego chce Bóg.

I czasami może to działać. Możesz myśleć, że to działa, ale tak nie jest. Mam ciekawą ilustrację w mojej książce, muszę ci powiedzieć. Moja żona planowała i konfigurowała system komputerowy dla ortopedycznego, przepraszam, okulistycznego centrum chirurgii.

Cóż, moja żona wiedziała, jak obsługiwać komputer, ale nie wiedziała wiele o komputerach. Bała się na śmierć. Ale lekarze jej ufali.

I sprawdziła tę osobę, która była w IBM i Hewlett-Packard. I był to pan Clean, miał wszystkie odpowiedzi, miał oprogramowanie i sprzęt, które świat chwalił. Następnie, podczas gdy ona prowadziła badania, znalazła inną osobę, która miała specjalnie zaprojektowany pakiet oprogramowania dla okulistyki.

Więc zaprosiła go na wywiad. Oto on. Wygląda jakby właśnie wyczołgał się z walizki.

Jego garnitur był cały pognieciony. Był typowym nerdem jako NERD, nerd. W USA oznacza to faceta, który jest genialny i wygląda, jakby właśnie wyczołgał się z walizki.

Bała się go, ale to, co miał do zaoferowania, było dokładnie tym, czego chciała. Więc poszła do domu i wzięła swoją Biblię. Otwiera ją, a werset, który napotyka, mówi: udaj się do Libanu po pomoc.

Tak się składa, że facet, który właśnie wyszedł z walizki, był z Libanu w stanie Indiana. Człowieku, czy ona się podnieciła? Zadzwoń do mnie.

Byłem w swoim biurze w seminarium, a ona zadzwoniła do mnie i powiedziała: okej, mądrało, co o tym myślisz? I opowiedz mi swoją historię. A ja nie miałem serca jej powiedzieć: biada tym, którzy jadą do Libanu po pomoc, nie jadą do Libanu po pomoc. Źle odczytała ten kontekst, gdy go otworzyła, tak samo jak źle go zastosowała.

Czasami po prostu musisz puścić sprawę w niepamięć, szczególnie jeśli chodzi o twoją żonę. Teraz wyszło świetnie i może Bóg ma poczucie humoru, ale to nie jest sposób, w jaki Bóg uczy nas kierować naszym życiem. Definicja mądrości w Biblii.

Wiesz, przepraszam, muszę się zatrzymać i zacząć tutaj, ponieważ zajmie mi to trochę więcej czasu, niż mógłbym poświęcić na jedną prezentację lub powinienem poświęcić na jedną prezentację. Już przekroczyłem limit godzin. I tak numer pięć, definicja mądrości w Biblii.

Wrócimy, a to będzie druga część prezentacji Starego Testamentu o poznaniu woli Boga. Więc bądźcie czujni, a później będziecie wiedzieć, gdzie przyjść. Poprowadzę was do tego, kiedy to zrobimy.

I właśnie tej sekcji poświęcimy następną sesję.